

Distribució de *gemegar/gemecar* (ALDC, I, 21. *Gemegar*)

El llatí GEMICARE, derivat de GEMERE, ha donat *gemegar* a la major part del territori (amb derivats com *gemegós*, *gemegar*, *gemeguejar*), on la -c- intervocàlica s'ha sonoritzat, com és normal en català (cf. FORMICA > *formiga*, LACTUCA > *lletuga*, etc.). Una excepció és el valencià, que coneix la variant amb la consonant sense sonoritzar, *gemecar* (i *txemecar* en el val. apitxat). L'origen d'aquesta -c- no és atribuïble als mossàrabs ni a una possible acció analògica de *gemec* sobre el verb sinó a la notable presència aragonesa al

País Valencià des del segle de la conquesta: avui és corrent en aragonès *chemecar*, que es va projectar també a parlars murcians i andalusos; el manteniment de la -c- es troba en altres mots de l'aragonès, com *paco* 'obac' (< OPACU), *espícol* 'espígol' (< SPICULU), *ixucar* 'eixugar' (< EXSUCARE), etc. Per al concepte 'gemegar' també es coneixen geosinònims com *queixar-se*, *plànyer-se*, *panxegar*, *somicar*, *xantar*, que no es reflecteixen en el mapa.

